

председником Народне скупштине и председником Републике, с тим да у редовним околностима од ње потиче образложени предлог за распуштање Народне скупштине.

У складу са правилима парламентарног режима, Влада одговара Народној скупштини и то како у целини, тако и сваки њен члан посебно. Та одговорност се реализује процедуром изгласавања неповерења Влади и њеним члановима. У изгласавању овог неповерења Влади или појединим њеним члановима уочавају се елементи рационализације парламентаризма јер се за то изгласавање тражи да предлог за неповерење Влади (или министру) потекне од најмање 60 народних посланика, а да се самом гласању приступа најраније пет дана од дана подношења овог предлога.

У смислу своје одговорности пред Народном скупштином, и сама Влада може да постави питање свог поверења пред њом а такође и она цела или сваки њен члан и да поднесе оставку, при чему оставка председника Владе повлачи и оставку целе Владе. Поред своје и оставке Владе у целини или неког њеног члана, председник Владе може да предложи Народној скупштини и разрешење појединих министара за које сматра да не раде добро или неуспешно руководе својим министарством.

ДЕО СЕДМИ

ДРЖАВНО УРЕЂЕЊЕ И ОБЛИЦИ ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЈЕ ВЛАСТИ

ГЛАВА ПРВА

ВРСТЕ ДРЖАВНОГ УРЕЂЕЊА I УНИТАРНА И ФЕДЕРАЛНА ДРЖАВА